

Zamyslenia k adventu – II.

Pre mnohých z nás sú Vianoce najkrajšími sviatkami v roku. Aj keď nábožensky vzdelaní budú namietat', že duchovným vrcholom sú predsa Veľkonočné sviatky umučenia a zmŕtvychvstania Ježiša Krista. Nie, to nechceme spochybňovať, no predsa aj tým, že Vianoce ukončia rok, a ak sa vydarí zimné počasie, svet sa zahalí do bielej farby jemného sniežika – všetko sa stane krásne čisté, biele, nevinné – je to pre nás milý a akoby rozprávkový „White Christmas“...

Príprava na príchod malého Dieťatka so sebou prináša tiché, ale mocné očakávanie nového, obohacujúceho života. Ako píše klasik: Láska sa naplnia príchodom nového života, narodením Dieťatka. To krásne, čo sa odohralo pred mnohými mesiacmi, sa stáva skutočnosťou Bohom chcenou.

Prvý príchod Božieho Dieťatka, nádherný živý znak milujúceho Boha a milovaného a milujúceho človeka, sa uskutočnil v tichosti najbližších – rodičov a najbližších priateľov – a bol ohlásený anjelom Gabrielom. Život ukrytý pred veľkým svetom v lone milujúcej Matky. Keď Božie a ľudské Dieťa prichádza do sveta ľudí, vedia o tom prá-

ve tí milujúci, tí, ktorí túžia a očakávajú od života viac – a spoznali chvíľu Narodenia preto, že viac ako ostatní vzhliadajú hore. Do neba, k Večnosti. A to nie je vonkoncom konštatovanie minulých časov...

Všetky doterajšie pripomenutia a oslavy Vianoc – narodenia Ježiša Krista – sú správnou pripomienkou vstupu Boha do života ľudí a sveta a súčasne poďakovaním, no zároveň aj tichou a naliehavou prípravou na „vesmírne“ a „emanuelské“ završenie príchodu Božieho Syna do viditeľného sveta.

Lebo, ak má byť láska božím parametrom v ľudskom bytí, musí vyvrcholiť spojením s Večnosťou a Životom. Keď sa naplnia Vianoce druhým príchodom Pána vesmíru a sveta ľudí, už nepríde ako malé Dieťatko, ten čas tu už bol, tentoraz príde božský Pantokrator, pred ktorým si na konci vekov pokľakne každé koleno na nebi, na zemi a v podsvetí. Je nanajvyš, „dôstojné a správne“, že keď príde završiť všetko Ten, skrze ktorého je všetko stvorené, bude Pána sprevádzať oslava celého vesmíru: „Budú znamenia na slnku a mesiaci i na hviezdach a na zemi budú národy plné úzkosti a zmätku

z hukotu mora a vlnobitia.“ Vstup Syna človeka do ľudského sveta nebude ani tichý, ani nežný, ani nevinne biely: „Ľudia budú (lebo nebeské mocnosti sa budú chvieť) zmierať od strachu a očakávania toho, čo príde na svet.“ To všetko však práve preto, ako pripomína Sväté Písmo, že nastáva naplnenie vstupu Boha do ľudských dejín – Vianoce došli k svojmu vrcholu, celé bytie je v úžase: „Vtedy uvidia Syna človeka prichádzať v oblaku s mocou a veľkou slávou!“

Istotne nás na prvý dojem prečítanie prorocstva o konečnom príchode Pána, o posledných Vianociach zasiahne tiesnivo až hrozivo. Ale aké iné by mali byť prejavy vesmírnej oslavy zjavenia Božieho Syna?! Lebo v samej podstate takejto „oslavy príchodu“ nikdy, ani na počiatku, nie je strach, stres a hrôza ale: „Keď sa to bude diať, zdvihnite hlavu, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“

Veď čo nás môže odlúčiť od Kristovej lásky?! Na príchod Ježiša sa predsa „v tichosti“ naliehavo pripravujeme. Zakrátko bude 25. decembra.

Róbert Bezák

Ilustračné foto: Juraj Orság

